

RAČUNI TUJIH DOBAVITELJEV

Pojasnilo MF, št. 426-02-147/2004, 6. 9. 2004

V zvezi z vprašanjem, ali mora biti račun tujega dobavitelja iz držav članic EU v skladu s 34. členom Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 134/03 - UPB in 45/04), v nadaljevanju ZDDV, Ministrstvo za finance pojasnjuje:

Davčni zavezanec, ki je v Sloveniji identificiran za namene DDV, mora na računu, katerega izda drugemu davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec, navesti predpisane podatke v skladu s 34. členom ZDDV. Navedena določba pa ne velja za davčne zavezance, ki so identificirani za namene DDV v katerikoli drugi državi članici EU, saj morajo tako pri izdaji računa kakor pri uveljavljanju pravice do odbitka vstopnega DDV spoštovati predpise svoje države članice EU, v kateri so identificirani za namene DDV.

V skladu s 40. členom ZDDV sme davčni zavezanec uveljaviti pravico do odbitka vstopnega DDV, če so izpolnjeni pogoji iz sedmega odstavka tega člena, torej če razpolaga z računom, ki je seveda izdan po predpisih države članice EU dobavitelja.

V dopisu je naveden tudi primer, da slovenski trgovci iz držav članic EU prejemajo račune, na katerih navadno manjkajo klavzule, ki zadevajo oprostitev plačila DDV.

Poudariti je treba, da Šesta direktiva, ki je temeljni evropski predpis na področju obdavčevanja blaga in storitev z DDV, kot obvezni podatek na računu za oproščeno dobavo blaga in storitev ali kjer mora naročnik plačati davek, zahteva sklicevanje na ustrezno določbo te direktive, na ustrezno nacionalno določbo ali na navedbo, da je dobava oproščena ali da zanjo velja postopek obrnjene davčne obveznosti. Ker je določba zavezujoča za vse države članice EU, menimo, da bi morala biti vsebovana v nacionalnih predpisih držav članic EU, ki povzemajo Šesto direktivo.